

Sygn. akt VPz 53/13

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Wilga

Sędziowie: SO Krzysztof Głowczyński

SO Andrzej Marek

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2013 roku w Legnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa D. P.

przeciwko S. K.

o wynagrodzenie za godziny nadliczbowe

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

z dnia 23 sierpnia 2013 roku

sygn. akt IV P 350/12

postanawia:

- oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 23 sierpnia 2013 roku Sąd Rejonowy w Legnicy przyznał biegłemu z zakresu księgowości K. D. wynagrodzenie w wysokości 890, 40 zł za sporządzenie opinii w sprawie.

W uzasadnieniu podniósł, iż przedłożona przez biegłego opinia jest niezbędna do rozstrzygnięcia sprawy.

We wniesionym zażaleniu powód domagał się jego uchylecia. Podnosił, iż przyznane biegłemu wynagrodzenie jest nieadekwatne do wykonanej przez niego pracy. Wydana przez biegłego opinia nie jest przesądzającą i nic do sprawy nie wnosi. Wprawdzie biegły wykonał pracę merytoryczną, ale wobec zgłoszonych przez niego zastrzeżeń opinia winna ulec zmianie.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 288 kpc biegły ma prawo żądać wynagrodzenie za stawiennictwo do sądu i wykonaną pracę. Stosownie zaś do regulacji art. 89 pkt 1 i 2 ustawy o kosztach w sprawach cywilnych biegłemu powołanemu przez sąd przysługuje

wynagrodzenie za wykonaną pracę ustalone z uwzględnieniem kwalifikacji biegłego, potrzebnego do wydania opinii czasu i nakładu pracy. Warunkiem przyznania biegłemu wynagrodzenia za sporządzoną opinię jest skorzystanie przez sąd z jego usług. Przyznanie wynagrodzenia nie jest natomiast uzależnione od uznania sporządzonej przez biegłego opinii za prawidłową (por. postanowienie SN z 24 V 1973r., IICz 64/73).

W złożonym zażaleniu powód nie kwestionuje faktu skorzystania przez Sąd z opinii biegłego ani nakładu pracy biegłego. Zarzuca natomiast, iż opinia nie jest stanowcza, a jej wniosków nie akceptuje.

Podniesione przez skarżącego argumenty nie uzasadniają zatem zmiany zaskarżonego postanowienia. Nie dotyczą bowiem kryterium ustalania jego wysokości wskazanych w art. 89 ustawy o kosztach w sprawach cywilnych.

Mając powyższe na uwadze zażalenie jako niezasadne podlegało oddaleniu na podstawie art. 397 §2 w zw. z art. 385 kpc..